

Franqueig concertat

D. Baldori Bosch
ESPONELLA

Les Gironines

Any II

Redacció i Administració:
C. Progrés 8 Pral.

11 Gener 1936

Preu de l'exemplar:
20 cèntims

Núm. 5

Les eleccions són aprop Cal la unió de dretes, a ultrança

Els esdeveniments s'estalonen.

Ja estem de ple dins el període electoral. La política governamental no ha tingut més remei que recular davant la contingència d'un disgust seriós i de complicacions que no li haurien estat gaire ptaentes, i d'una manera fulminant ha estat decretada la dissolució de les Corts i la convocatòria d'eleccions generals.

Aquestes començaran dintre d'un mes, si fa o no fa; un mes que promet ésser d'una vitalitat intensíssima, proporcionada a la gravetat dels moments que Espanya viu.

El panorama electoral.

No pot pas ésser més clar ni precis. Els que no se'n captinquin serà que són orbs o be que són amics de confusionismes. Més els fets parlen amb una eloqüència innegable: l'opinió espanyola es troba actualment destriada en dos camps: la revolució i la contra-revolució. Els autors de totes les malvestats del 6 d'octubre d'una banda i de l'altra els que abans i després d'aquella data han lluitat amb esforç per a aturar o reparar els estralls d'aquell moviment bàrbar.

Això segons com es miri,

simplifica el problema puix facilita les determinacions dels individus i de les col·lectivitats, esvaeix les naturals vacil·lacions que originen les mitges tintes, però també dona a l'hora actual una transcendència verament històrica. Podem ben dir que ara ens anem a jugar el tot per el tot. En edicions anteriors ja hem pintat amb vius colors el que fora el domini de les esquerres a Espanya. Deixeu que pugni i veureu com encara ens hem quedat curts en els nostres vaticinis pessimistes.

Però les esquerres volen governar.

No és pas una aspiració utòpica aquesta de les esquerres. Es un fet que actualment estan unides, i que formen un front els quadres del qual estan nodrits per contingents importants, formidables. Formidables no solament per el nombre sino encara per l'esperit demolidor de les masses que els integren.

Si l'aspiració esquerrana no és utòpica, el perill que comporta per les essències pairals que

ens són més estimades, no podem pas dir que sigui un perill imaginari. Al contrari, es ben real.

Perill insuperable? No.

L'any 1931 havíem de reconèixer que l'esquerrisme era una allau que ho arrossegava tot; les forces que volien barrar-li el pas resultaven impotents. D'allavors ençà el prestigi esquerrà davant el poble ha mivmat molt i en canvi les forces que se li posen enfront han crescut en proporcions molt importants. Ara l'esquerra no és ja una allau sino solament un perill, un perill seriós certament, però no insuperable i perquè els qui estem contra d'ella, es a dir els qui volem la vida i la prosperitat del país som els més. Però això sí, formant ella un front únic, nosaltres hem de formar també un front únic; ací està la clau per evitar el seu triomf. Presentar-nos dividits davant l'enemic comú, un enemic exasperat per totes les follies que el rosegven d'ençà d'aquella revolució fracassada, fora un cas d'inconsciència suïcida. Si alguna vegada l'abnegació és un imperatiu de conducta política és ara. No hi han de valer els interessos de partit, ni menys els egoïsmes, ni encara menys els personalismes. Tot ha de cedir davant els sagrats interessos de la Pàtria amenaçada en les seves essències fonamentals, més que més, quan hom ja des d'ara

Unió..! Unió..! Unió..!

Per dades recollides recentment de tots els pobles de la circumscripció de Girona, podem assegurar el triomf rotund del

Front Contra-Revolucionari
per el que

TERRAS GIRONINES
proclama per damunt de tot
UNIO DE DRETES

pot afirmar que amb l'unió sincera i entusiasta de totes les dretes la victòria és indiscutible.

Candidatures entrebancadores

Davant aquesta aspiració legítima i racional no hi ha dret a oposar-hi raons especioses. Tot el que tendeix a dificultar l'unió de les dretes és entrebancador, i encara més, pertorbador. Quines raons de pes podrà donar ningú per a justificar una actitud tan contraposada a l'unànim sentit de les masses? Cap, perquè ja hem dit que en aquesta hora no hi valen ni les que pugui suggerir el profit del propi partit, puix en bona moral col·lectiva els partits i tota la política s'han d'ordenar al bé del país i ja mai el bé del país ha de subordinar-se al profit dels partits ni a les conveniències de la política.

El panorama polític a Girona

Les properes eleccions tenen un gran interès nacional, però a nosaltres ens ha d'interessar d'una manera ben especial la circumscripció on es desenvolupen les nostres activitats.

Les comarques gironines, segons els resultats de les passades eleccions presentaven una marcada predominància esquerrana. Subsisteix encara?

Hi ha senyals que fan creure que aquesta predominància ha

Comentari a un incident

En «L'Autonomista» de dilluns proppassat, el nostre amic Senyor Viuyes i Comas publicava un article vindicatori d'al·lusions polítiques de mal gust que se li dirigiren des d'un periòdic *adoquinat* l'existència del qual ha estat una veritable sorpresa per molts dels lectors de l'article del Senyor Vinyas. Nosaltres reproduïm amb gust aquest article, si no creguéssim contribuir amb això a l'equivocació del nostre bon amic

mimvat moltíssim, cosa ben explicable si tenim en compte que el gran contingent de vots l'esquerra els captà per la violència i per l'engany. Hi ha molts desenganyats per aquests pobles de Déu! I d'aquests, alguns s'abstindran i d'altres votaran la dreta.

Aquesta situació favorable ens ha de fer desitjar més que mai l'unió de tots els elements anti-revolucionaris, puix això marcaria l'hora de reconquistar les posicions que solament un estat d'agitació tèrbola i caòtica ens podrà arrebaçar.

Fins ara, (parlem de la República ençà) podiem preconitzar l'unió més per pruija de disciplina que per veritable confiança en el resultat. Avui però ja la gosem demanar com un imperatiu de consciència política car l'unió de tots és l'únic instrument eficaç per a redimir les comarques gironines.

en donar bel·ligerància a aquell escrupulós de premsa gironina, que tractava de ferir, en el mateix treball que al Senyor Vinyas, a altres no menys estimats amics nostres que amb una justa mesura de valors no han pas volgut fer el mal negoci de canviar per unes ràtles dels il·lustres desconeguts les seves signatures de persones solvents. Creiem no obstant dignes de recollir les manifestacions en que el Senyor Vinyas fa constar la seva posició de catalanista independent i el seu rebuig de tota disciplina de partit, exposant les raons que malgrat això l'indueixen a continuar bon temps com a soci del «Centre Catalanista» després de l'adhessió d'aquest a la «Lliga Regionalista», avui «Lliga Catalana».

No necessitava pas indicar-se al Senyor Vinyas, per als qui coneixem bé les seves conviccions en tots els aspectes i la perfecte compatibilitat d'elles amb l'amistat que unèix als homes d'Acció Popular. La seva actitud és precisament, al nostre entendre, la de l'home ben dotat de sentit polític, que es dona compte de la favorable i decisiva transcendència que pot tenir l'actuació entre nosaltres d'«Acció Popular» per a la consagració del reconeixement de la personalitat de Catalunya dintre les organitzacions espanyoles de dreta, sense l'assentiment de les quals cap reforma de sentit regionalista o autonòmic arribaria a aconseguir una estabilitat que pugui dir-se realment realment constitucional. El funest re-

sultat de l'autonomia estatutària, facturada per les esquerres espanyoles a les catalanes com a simple instrument i arma de partit, es prou allisonador per a fer comprendre que tant sols sobre el reconeixement indiscutit de les personalitats regionals, produït en l'ambient d'efusió que demanava el Senyor Cambó en el seu llibre «Per la concòrdia», pot donar-se l'establiment d'un règim bàsic d'autonomia que, entroncant amb la tradició foral espanyola, assolèixi aquella carta de naturalesa que necessita para mantenir-se per damunt de la lluita dels partits i que no tindria mai un règim obtingut simplement per la força de vots d'un sector polític contra els demés de l'opinió col·lectiva espanyola.

I feta aquesta petita disgregació a que ens ha portat el tema, lamentem, abans de cloure les presents ràtles, la sensible freqüència amb que es produïxen d'un temps ençà, en la nostra premsa, incidents semblants. Creiem que els capdevaners polítics, als quals l'opinió pública en carrega les definitives responsabilitats (d'acció o d'amissió, de participació o de tolerància), deuriem esforçar-se en evitar que la nostra premsa i la nostra política caiguessen en un canibalisme desfet i vergonyós, de que ells mateixos tinguessen de plànye's més que ningú altre dia. Ben entès, que amb aquestes nostres paraules, no pretenem pas condemnar la discussió noble i ardua ni l'acusació franca, sinó l'insinuació emboçada i l'injúria anònima i l'agressió sota camuflatge.

Terres Gironines

Terres Gironines no està subjecte a cap disciplina de partit polític; afirmarà i defensarà l'ideal religiós, l'ideal patriòtic i l'ideal social que integren la tradició espiritual del nostre poble.

Es ven..,

TRULL

i premsa tot de ferro

s donará raó al carrer Albareda 12-1.0-2.a

La unió dels catòlics davant les eleccions

Orientació autoritzada

El nostre volgut confrare *Vida Catòlica* d'aquest bisbat, insereix un lluminós article d'orientació davant les eleccions, els termes del qual subscriu íntegrament. I com que considerem que mereix ésser divulgat, l'insereix a continuació. Diu;

Perquè parlem d'eleccions

En les nostres editorials del 8, 22 i 29 de novembre de l'any passat, parlàvem de la *implantació del carnet electoral*, de la *reforma de la Constitució* i dels *catòlics espanyols i les eleccions*. En les titulars del sumari de l'últim article esmentat, concentràvem tota la doctrina que exposàvem en aquestes paraules del Sant Pare: **RECOMANEM ALS CATOLICS D'ESPANYA QUE S'UNEIXIN PER A LA DEFENSA DE LA FE.**

Conseqüents en el que diguérem, [ha arribat per a nosaltres el moment d'actuar. En exposar la doctrina pontificia diem que *«els catòlics estan obligats, en virtut de la llei de la caritat social, a esmerçar les seves forces íntegres, perquè la vida de l'Estat es reguli enterament segons els principis cristians»* i a continuació escrivim que *«els homes catòlics han entès i comprès amb tota claretat que no deuen desentendre's de política quan política significa la consecució del bé comú en oposició al bé particular»*.

Béns que s'han d'aconseguir amb les eleccions

Nosaltres que no som cap partit polític, ans al contrari, la nostra independència política és el màxim més postulat de l'Acció Catòlica, havem d'assenyalar en aquests crítics moments, els objectius que s'han de tenir presents en les eleccions convocades pel més entrant. La dessús esmentada independència dona tota la força a les nostres paraules.

Desitja l'A. C., i així ho han de fer els partits polítics catòlics en visites a les eleccions, el benestar del poble, seguint en això les orientacions pontificies suara inserides. Aquest benestar ha de fomentar-se en els principis bàsics de la religió i de

l'ordre social amb les conseqüents derivacions de propietat, família i tot el que amb aquells es relacioni. En els béns hi ha sempre una gradació que surt de la naturalesa i del fi que ells tenen. El qui per la seva naturalesa i fi és inferior s'ha de subjectar al que ja és, i Déu ha posat, a una superior categoria.

Conducta a seguir pels partits polítics catòlics

En les vinentes eleccions, el període preparatori de les quals ja ha començat, els partits polítics deuen tenir en compte, i *així ho recomanem en compliment d'un nostre deure*, les orientacions que acabem d'assenyalar. Cal formar per damunt de tot un *nucli construiu* que en la seva actuació cerqui abans que tota altra cosa el benestar del poble tal com l'havem descrit.

L'amor al proïsme, que la llei de Déu ens mana com un deure indefugible, proclama ben alt aquesta doctrina que mai s'ha d'oblidar, i que si cal conèixer-la sempre, es fa del tot imprescindible recordar-la en aquestes circumstàncies veritablement perilloses per l'esdevenidor de l'Església i de la Pàtria.

Un deure URGENTÍSSIM: LA UNIO

Heus-aquí la nostra recomanació que en els moments presents esdevé un manament papal perquè el Sant Pare ho ha dit clarament: **LA UNIO COMPLETA DE TOTS ELS PARTITS POLITICS CATOLICS**. Llegiu les paraules de Pius XI: «Davant l'amenaça de mals tan greus, recomanem de nou i vivament a tots els catòlics d'Espanya, que, deixant de banda exclamacions i recriminacions i subordinant al bé comú de la pàtria i de la religió tot altre ideal, **S'UNEIXIN TOTS DISCIPLINATS PER A LA DEFENSA DE LA FE** i per a allunyar els mals que amenacen la mateixa societat civil. (Enciclica «Dilectissima nobis»).

Aquesta és la doctrina que sustenta l'A. C. com a col·laboradora immediata de la Jerarquia. I volem remarcar de les paraules transcrites del Sant Pare, aquestes: *deixant de banda i exclamacions* i **RECRIMINACIONS**. Per què comentar-les? Són prou clares perquè tothom les entengui i el nostre remarcament és

suficient perquè no puguin ésser oblidades pels catòlics. Els greuges, les divisions, els personalismes, la discussió de punts accidentals són coses secundàries i inevitables—humanament parlant—que en aquest moments deuen cremar en la foguera de la caritat cristiana per tal que les essències nostres puguin ésser afirmades amb la cooperació de tots.

Conseqüències de la manca d'unio electoral

Convidem a meditar la «gravíssima responsabilitat» que tenen «en aquests moments els partits polítics catòlics» i com a conseqüència lògica els «seus dirigents i capdavanters.»

No volem aprofundir ara en els estralls terribles que podrien esdevenir després de les eleccions; concretament nos a les conseqüències que hi hauria mentre durés la contesa electoral. Sempre és deplorable una lluita, però quan és pública, entre catòlics i mitjà de la premsa, de discursos

i parlaments, és del tot recriminable i és el que inevitablement esdevindrà, si no hi ha la unió, tot i que nosaltres reprovem enérgicament aquells excessos.

En el cas al·ludit, creiem nosaltres que l'A. C. es veuria impossibilitada no solament de recomanar cap candidatura, sinó àdhuc de cooperar eficaçment a aquesta labor tot i creure-la absolutament necessària. Podria tanmateix l'A. C. contribuir al malestar i a la lluita entre els catòlics i llurs famílies?

Aquesta és la nostra posició, clara i diàfana des del primer moment de la lluita, perquè sigui coneguda de tots.

I en fer això complim el que ens mana el Suprem Jerarca de l'Església, ço és: «és un deure de l'Acció Catòlica—diu—educar políticament els seus associats i exercir una influència directament coordinadora de l'acció de tots per a la defensa i sosteniment dels interessos suprems, religiosos i morals amb dependència absoluta de la Jerarquia».

L'Esquerra Catalana sota el signe de la falç i el martell

La campanya electoral que l'Esquerra de Catalunya ha començat sota el signe de la falç i el martell, al crit de «Visca la Unió de Repúbliques Soviètiques i al cant de la Internacional i glorificant els assassins d'Astúries; és un avís a tots els catalans que estimem Catalunya. Aquests homes, que són l'avantguarda de l'Esquerra, són els mateixos que pel 6 d'octubre de 1934 estaven disposats a arrasar a sang i foc tot Catalunya, i que per voler de Déu i un favor de la Verge, solament pogueren iniciar però no consumir; són els que han canviat la nostra gloriosa enseña per la bandera vermella, els nostres càntics patriòtics pel de la Internacional, i el visca Catalunya pel visca la U. R. S. S., que era un dels grans cartells exhibits en l'esmentat míting. No es pot donar un renegament més formal i clar de Catalunya que aquest. Han amagat tots els símbols de la nostra Pàtria; fins el de Catalunya han canviat pel de Rússia. Els pobles d'Orient sempre han somniat—i en diverses ocasions ho han realitzat—la destrucció de les na-

cions d'Occident; avui, en comptes d'enviar exèrcits, en tenen prou amb trametre or amb el qual compren els homes que es comprometen a destruir llur Pàtria i lliurar-los-la esclavitzada.

No admetem que hi hagi cap català que no desperti la seva consciència patriòtica davant d'aquest nous barbres que es presenten amb el programa de destruir tots els valors racials del nostre poble, des de la seva fe religiosa al seu patrimoni material, i convertir-nos en una província soviètica; tots els catalans, de qualsevol matis, han de posar-se enfront d'aquests homes sense pàtria, que s'han venut la seva pàtria natural per un altra deslligada de Catalunya. Cap català no tèn dret a inhibir-se en la propra lluita en què es disputarà, més que unes llibertats, l'existència de Catalunya. La victòria d'aquests homes, que parlen sota el dossier de Lenin, voldria dir persecució religiosa, sagnant, inseguretat personal desfeta de la nostra cultura pàtria, ensorrada econòmica del patrimoni acumulat per les generacions passades, fam a les llars dels nostres obrers i pèrdua de totes les nostres llibertats polítiques. Aquesta fou la realitat presenciada a Catalunya per l'octubre de 1934, i la que ens ofereix l'Esquerra de Catalunya triomfant sota la tutela de la falç i el martell.

Electors de les Comarques Gironines

Davant la Propera Lluita Electoral

No deixeu que ningú suplanti la vostra voluntat de lluitar totes les dretes plegades contra l'adversari comú

Exigiu la unió de totes les dretes ádhuc contra la decisió de llurs dirigents si intenten dividir-les

Difongueu per arreu aquest clam unànim

Unió..!

Unió..!

Unió..!

Del que diuen

—Horitzó enigmàtic: cel rogent i vent de tempesta.

—Es coneix que s'acosten les eleccions.

—I les baralles.

—I els ulls de vellut.

—I les mirades que encenen.

—I les paraules que treuen foc.

Perque els esquerrans els que's senyarien amb la ma o em el peu esquerra, si es sapiguessin senyar, estarien decidits a passar per damunt de tot, mal fos lo més sant i lo més bó, con tal de guanyar.

I els del partit de l'ordre, els que se senyen amb la ma dreta també estan determinats a fer tot lo que's pot fer honradament per sortir triomfants.

—En nom de Déu i de tots els sants i santes del cel, que per últim potser arriarem a fer quelcom ¡Ja és hora!

—¡ bé! Que hi fa que camini poc a poc i s'adormi pel camí i que trigui una eternitat a arribar, mentre a l'últim arribi l'hora ditjosa de treure'ns les terrenyines dels ulls i de veure ben clar que els que van a missa al demati i els que hi van a les dotze, o a la una si n'hi ha, els que gasten rosaris de plata i els que els gasten de catxumbu, i els que llegeixen amb ulleres i els que llegeixen sense, tots van per el mateix lí, tots volen el mateix Capdill i tots segueixen i han de seguir la mateixa bandera. I tots han de guanyar la victòria.

La hora de guanyar per medi de la unió que fa la forsa i per medi de la fé que engendra els miracles.

—Pero V. compta amb el triomf sense contar els enemics sense recordar-se de que en fenén molts els de la dreta... I els massons que es

Festa de Reis al local d'Acció Popular Catalana

Com en 1935, també enguany ha procurat «Acció Popular Catalana» que no deixessin de gaudir de la Festa de Reis una munió d'infants pobres de Girona.

multipliquen tant que aviat en trobarem fins en l'escudella?

—Els farem fugir ensenyant-los-hi la creu, com als diables.

—I els indiferents els tant se m'endona?

—Els hi donarem injeccions de foc en el cor i en la consciència.

—I els tontos que l'esperit Sant diu que son en numero infinit?

—D'aquets si que no se com ens en podrem desfer, si el mateix Esperit Sant no ens inspira. Que Déu ens guardi de les seves tonteries quant hi hagi eleccions, quant no n'hi hagi i sempre que convingui.

Mitjançant els donatius generosament aportats per nombrosos amics nostres, en el cor dels quals ocupa la Caritat un primer lloc, fou possible organitzar aquesta altruista festa.

A la divulgació de la nova, s'atansaren al nostre domicili social, en demanda dels bons corresponents, multituds de pares i mares de famílies humils, en els rostres i en els llavis dels quals es palesà, en gestos i en paraules, l'agraïment envers A. P. C. per la recordança en qué té els pobres en l'assenyalada diada de Reis. I la tarda d'aquest dia, ¡feia bo de veure el nostre local! Preparats exquisidament per les entusiastes capdavanteres de la nostra Secció Femenina, apareixien els lots de joguets, peces de vestir, torrons, xocolates, conserves, etcètera, damunt amplíssims taulers, oferint-se a les

mirades àvides dels pobres infants com a béns baixats del Cel. Eren les quatre de la tarda del dilluns quan davant aquesta simpàtica gernació el nostre president senyor Alfons Hosta adreà unes paraules escaients, plenes d'amor i de fervor cristià, inculcadores en els petits de respecte a Déu, als pares, a les autoritats i també al pròxim tot.

Aquella gent, commosos per l'emoció del moment, reflectí en llurs cares, novament, la gratitud envers els filantròpics sentiments de qui els acabava de dirigir la paraula, i de les dames i amics nostres que l'acompanyaven.

Seguidament, i amb un ordre i una organització perfectes, es feu lliurement dels lots als interessats, procurant atendre les necessitats i els desitjos de cadascun d'ells, segons sexe i edat.

Tasca tan simpàtica fou portada a cap, amb l'entusiasme que les caracteritza sempre que es tracta de fer obres bones, per les distingides senyora Massa de Noguera i filla, i senyoretas Maria Puixan, Dalmau, Teresa Oliver i secundades pels senyors Hosta, Adroher, Batalla i altres estimats consocis.

¡Bé per Acció Popular Catalana, i que per molts anys pugui continuar semblants obres!

Guió del moment:

Unió, Unió, Unió

Publicat el decret de dissolució de les Corts i convocades noves eleccions pel 16 de febrer propvenent, es presenta desseguida el problema de les coalicions electorals. El vigent sistema electoral no permet sortir triuñfant més que una majoria i una minoria; polaritza l'opinió en dues forces contraposades i obliga a acoblar quantes forces hi hagin d'un comú denominador per enfrontar-les amb les adversaries.

La lluita propera serà dura i el resultat, trascendent: en ell es dibuixarà el porvenir d'Espanya durant molts anys, potser serà difinitiu, dintre la relativitat que aquesta paraula té en la història dels pobles. Cal que totes les forces de l'ordre i de la tradició cristiana s'uneixin per derrotar l'enemic comú. Cal abdicar, per un moment de les diferències que separen, oblidar els greuges i acoblar els esforços per a la lluita titànica. L'adversari és fort i terrible: ens donà les primícies en la seva capacitat de destrucció el 6 d'octubre, i sabem també del que es planyen.

Informes autoritzats que de tot arreu s'obtenen, permeten esperar una formidable victòria de les dretes

adhuc a casa nostra. Cal, però, lluitar amb entusiasme, amb lealtat, amb voluntat d'assolir la victòria. Mai com ara no han estat tan favorables les circumstàncies. Les esquerres tenen els seus quadres desorganitzats llur massa decebuda i desorientada, mancant-li la satisfacció interior i la confiança en llurs dirigents.

Aquesta unió deu abastar totes les dretes que detesten l'esperit revolucionari i destructor. Invitem a totes a meditar la transcendència de les seves resolucions en aquesta matèria i a fer constar que el desig d'unió és tan unànim en les masses dretanes que s'imposarà adhuc contra la voluntat dels dirigents si aquests pretenien anar sols a la lluita. Creiem que s'imposarà la unió que les circumstàncies exigeixin però si per un impossible hi haguessin forces que, emparant-se en la il·lusió d'anteriors resultats, volguessin trençar aquest front contrarevolucionari i anar soles a la lluita, proporcionant a l'adversari comú un fàcil triuñf caigui damunt d'elles la responsabilitat. Nosaltres entenem que és un deure proclamar en veu alta el desig unànim de les dretes: unió, unió, unió.

Els qui no volen la unió

Condicionar exageradament la unió de les dretes, és tant com no voler-la. Diem això davant un article molt significatiu que suara publicava *Diari de Girona* i que estem segurs haurà produït desagradosa impressió en les masses, adhuc en les que formen dins el catalanisme, perquè les masses amb un gran sentit de seny aquesta vegada volen l'unio a ultrança per a lluitar contra els enemics de la societat i per a defensar els fonaments d'aquesta.

Es, doncs, desplaçar la qüestió, quan es surt amb una al·lusió personal així: «Tenim consciència de que no hem d'acceptar certes aliances negatives abans i després de les eleccions. Anar a la lluita per a coadjuvar al triuñf de l'indisciplinat producte que tant s'estila en política, conegut amb el nom de franc tirador, seria una cosa contraproduent i tant mateix inútil.»

Quin concepte te de *coalició* el qui ha escrit això? Per ventura en les aliances tothom ha de subscriure el mateix ideari absolutament? Això ja no fora una aliança sino una adhesió al partit. Les aliances es fan precisament quan hom vol multiplicar les forces per tal de defensar interessos i ideals comuns superiors als del propi partit, que és el cas en que ara ens trobem, i que tothom ho veu ben clar, menys aquest articulista i

els que l'han inspirat.

Els homes de la Lliga hi estan massa avesats a triar-se, en les aliances, unes personalitats afins que es converteixin en escolans d'*amen* de totes les resolucions que els seus caps-pares adoptin en clos absolutament tancat. Així com a triar per candidats en Ajuntaments i altres corporacions a una munió d'homes del partit que renunciïn a tota iniciativa i s'accontentin de dir sí o no segons les ordres de dalt.

Això no es gaire democràtic mai, però en el cas de les aliances no és tampoc massa respectuós amb la dignitat i independència de les personalitats coaligades.

Més encara volem afegir que adhuc segons la pròpia disciplina de la Lliga l'articulista de *Diari de Girona* en el text que comentem potser va massa endavant i prejutja el que encara no han pas resolt els seus caps.

Tothom que tingui sentit comú quedarà una mica desconcertat per la palesa contradicció que representa *atorgar an marge de constança il·limitat al Sr. Cambó per les tàctiques i aliances que calguin* com fa l'articulista, i més avall condicionar aquestes aliances en forma que Cambó, l'oportunista Cambó, no ha pas condicionat que nosaltres sapiguem.

ELECTORALS

Com veuran els nostres lectors en altre lloc del periòdic la notícia del començament de les gestions per portar a terme la coalició electoral de totes les dretes de la circumscripció, contintuint el front contra-revolucionari i portant així a la pràctica lo que tot el poble sensat vol i desitja i del que «Terres Gironines» recull i en fa veurer la necessitat i el fruit que s'en pot trauer.

Son els actuals moments d'extrema gravetat, en el que ens jugem la pau i el benestar de les nostres famílies i el pervindre de la Pàtria, particularment d'aquella Pàtria més nostra i que tots voldriem que fos l'espill en que s'hi emmirallessin els homes de la resta d'Espanya, és l'hora de posar-se clarament enfront de tot el que significa destrucció, laïcisme, revolució, oposant-hi un bloc compacte i decidit a vèncer i foragitar de casa nostra aquell esperit revolucionari que en el famós 6 d'octubre en vegerem una mostra de lo que eren capaços de fer. Cal portar-hi la voluntat ferma de vèncer abocant-hi tot l'entusiasme que la defensa de causes nobles i humanitàries desperten aquells cors que a través del materialisme d'avui dia

s'han sapigut mantindre fidels amb les tradicions de la nostra terra.

«Terres Gironines» veu amb gran satisfacció que els dirigents dels partits dretans de la circumscripció hagin recollit la seva campanya en pró de la unió fent-se seva la candidatura que formin i oferint-los-hi des d'ara les seves pàgines per a poder portar al triuñf la candidatura del front contra-revolucionari.

¡Girona visca la unió!

* * *

El President del Comitè Provincial d'Acció Popular Catalana ens assabenta que han començat les gestions per la coalició dretana electoral.

El dia vuit s'envià una comunicació al President de la junta provincial Tradicionalista convidant-lo a una reunió o entrevista.

Cel-lebrada aquesta i de comú acord, després d'una perfecta i amistosament entesa, s'acordà invitar a una reunió al Sr. President del Centre Catalanista, per a tractar de formar la coalició dretana.

Igualment han estat invitats els dirigents de Renovación Española havent arribat a una completa identificació,

SENYORETES:

Capells Clariana

~ BELLESA - DISTINCIÓ ~

VENDES: Progrés, 31 - 1.er

NOTICIARI

Política

Impressió

El pingol de la setmana és la dissolució fulminant de les Corts, feta no de bon grat sino per por a les complicacions possibles. o més clar, perquè el Govern no s'ha gosat presentar davant el Parlament. Ja és ben simptomàtic el fet d'aquesta lluita oberta i palesa entre els poders personals i els poders democràtics encarnats en les Corts darrerament dissoltes. A fi de comptes, tot l'esdevingut és un triomf evident d'Acció Popular, pressagi del més esclatant que obtindran les dretes en la lluita electoral.

Passant per alt tot comentari sobre el preàmbul del Decret de dissolució, perquè no podriem escriure el que ens ve al pensament, remarcuem com al govern se li preparen hores amargues. La nota de les esquerres assenyalant les garanties mínimes per anar a la lluita, en la qual es demana la reposició dels Ajuntaments del 12 d'Abril, serà un os de mal rosegat. Tantes ganes que hi ha d'afalagar-les, per pacificar els esperits, diuen —i les esquerres es tornen cada dia més esquerpes. A veure si passarà una cosa semblant a allò del govern Berenquer. Val a dir però que l'actitut de les esquerres és producte de la por i de les ganes d'enredar.

I mentrestant, els qui fan eleccions damunt la taula d'un despatx, s'entesten a fer castells enlaira a base d'inflar partits centristes, i se les prometen molt felices.

Ja veurem aviat com la realitat els farà caure del niu.

Varias

Han estat ascendits al grau superior immediat, el tinent coronel d'Infanteria senyor Jesús Macià, el comandant del mateix cós senyor Felicià Montero, i el tinent d'igual arma senyor Rafael Serrano López. Els dos doncs, causen baixa en el Batalló de Muntanya d'aquesta guarnició, on servien.

A tots ells vagi la nostra felicitació.

L'Ajuntament de Palafrugell que obri un concurs per al subministra-

ment d'aigua potable en aquella vila, l'ha adjudicat a la casa Joaquim Molins Figueras, de Barcelona.

Segons les nostres notícies, les obres per a la portada d'aigua van a començar immediatament i així es quasibé segur que, per la primavera, Palafrugell es veurà alliberat del cru del pesombre que significava i significa encara el trobar-se virtualment sense aigua.

Llegiu i suscribiu-vos a

Terres Gironines

El proper dissabte es trobarà a aquesta Ciutat el nostre dilecte amic l'ex-subsecretari del Treball i ex-Diputat a Corts per aquesta circumscripció Sr. Josep Ayats, el qual rebrà les visites d'amics i simpatitzants d'Acció Popular Catalana, en el seu domicili, carrer Progrès núm. 8.

Prórroga.—Ha estat prorrogat fins al 31 de maig vinent el plaç de quatre mesos que havia estat concedit per a que els posseïdors d'escopetes de caça de canó llis o ratllat, amb recambra, per a cartutxos no metàl·lics, es proveeixin de l'imprès que expedeix la guàrdia civil.

A Lloret de Mar, on residia, ha mort el general de brigada, procedent de l'arma d'Infanteria, actualment en situació de segona reserva, senyor Alfred Malibràn Martínez, E. P. E.

Victima de greu malaltia, morí ahir a Girona, el senyor Alfons Teixidor Saguer, prestigiós fabricant d'aquesta ciutat.

Als seus familiars el nostre sentit condol.

Trobant-se de nou a la nostra ciutat després d'una temporada d'absència amb permís, el coronel senyor Jordi Villamide Salinero, Cap de la primera mitja brigada de Muntanya, s'ha fet novament càrrec d'aquest comès, cessant en l'esmentat comandament el tinent coronel del Batalló de Muntanya d'Assia núm. 2, senyor Antoni Alcubilla Pérez que l'exercia accidentalment.

En virtut de concurs de trasllat ha estat nomenat administrador de la Duana de Cadaqués el senyor Josep Patxot Ortiz.

A la fàbrica «Fitats i Teixits Corderch, S. A.» de Sant Joan les Fonts, propietat del senyor Rafael Muntada Pineda, que darrerament hagué de tancar les seves portes, s'ha représ el treball.

Ha estat nomenat Oficial-vista d'aquesta Delegació de Finances, el senyor Faust Ruiz Espunes.

Havent estat ascendit a tinen coronel el fins ara Comandant d'Estat Major d'aquest Govern militar, senyor Frederic López Tabar, s'ha fet càrrec del seu comès, amb caràcter accidental el Capità del mateix cós, senyor Pasqual Miñana de la Concepció.

«Acció Popular Catalana», al nou estatge social

Ahir s'enlestí el decorat i amoblament del nou estatge social d'«Acció Popular Catalana» a Girona» confortablement instal·lat en l'espai pis principal, porta segona, del número 8 del carrer del Progrès.

Les dependències presenten un excel·lent cop de vista i han estat distribuïdes de forma que responguin a la major eficiència de tots els serveis. A més a més de la gran sala d'actes, n'hi ha diverses destinades a presidència, secretaria, billar, esbarjos, etcètera, sense comptar les habitacions per estada del conserge de l'entitat.

Resta, doncs, «Acció Popular Catalana» domiciliada en un local capaç i cèntric, com corresponia a la importància cada dia creixent d'aquest Partit polític.

Avui dissabte els salons d'«Acció Popular Catalana» s'han vist plens d'afiliats d'ací i sobretot de fora. Aquesta extraordinària afluència d'amics nostres ha extat motivada, singularment, per la proximitat de les eleccions legislatives.

De fet pot bendir-se que s'ha entrat ja en les activitats del període electoral, puix que d'altra cosa no es parla en els cercles polítics. Aquestes activitats s'aniran intensificant a cada jorn que passi, perquè no escapa a ningú la importància decisiva que per a l'esdevenidoq d'Espanya i de Catalunya tenen els propers comicis.

Els directius d'A. P. C. no reposen per tal d'aconseguir una àmplia, una total unió de dretes a les comarques Gironines que faci possible batre en tota la línia la revolució.

A la tendre edat de quatre anys ha pujat al cel el nen Rafael Sanz Canal, deixant en ple desconsol als seus pares, el senyor Pius Sanz, Capità d'Intendència d'aquesta ciutat i la seva distingida esposa senyora Concepció Canal de Sanz distingits amics nostres.

Als desconsolats pares i avis, especialment a l'avi matern senyor Martirià Canal, fem present el nostre més sentit condol.

Demà diumenge el Girona F. C. celebrarà un partit de Futbol en terres de Bilbao, amb el Baracaldo en el torneig de segona Divisió de Lliga

Per al jove Jaume Regàs Claparols, fill del nostre volgut amic el frabricant senyor Martí Regàs Catà, del Pont Major, ha estat demanada la mà de la formosa i gentil senyoreta Maria Bech de Careda, de Palafrugell, filla de la distingida senyora Teresa Casadevall vídua de Bech de Careda.

Als futurs esposos i famílies respectives, la nostra més cordial enhorabona.

S'ha publicat una estadística oficial per províncies, dels plecs de paper d'ofici que els Tribunals ordinaris de justícia els contenciosos-administratius, funcionaris auxiliars dels mateixos i procuradors, es calcula que gastaran durant l' 1936.

Crònica religiosa

QUARANTA HORES. — Avui acaben a l'església del Mercadal. Demà comencen a la parròquia major de Sant Feliu.

L'Exposició és de vuit a dos quarts de dotze del matí i de quatre a sis de la tarda, excepte el diumenge que serà de vuit a dotze del matí i de tres a sis de la tarda.

Indicacions setmanals.—Demà segon diumenge de mes, està dedicat a la Immaculada Concepció i es fan les funcions de les Filles de Maria. També es fan les funcions de la V. O. T. de St Faancesc.

Divendres vinent és la festa de St. Antoni Abat, molt popular entre nosaltres perquè hom posa sota la seva protecció el bestiar domèstic. Pensem però en la seva vida exemplar i austera hi trobarem també un magisteri eloqüent per apendre les vies de la santedat.

Església de l'Hospital.—Avui començarà en aquest temple el Novenari d'ànimes, predicant cada dia Mn. Josep Girgas, missioner diocesà.

Eclesiàstiques

Canvi de residència.—El sacerdot Mn. Pere Illa, que fins ara estava a Girona, ha passat a residir temporalment a Olot.

Restabliment.—Ens plau de comunicar als nostres lectors que es troba ja molt millorat de la greu malaltia que sofria el nostre dilecte amic Mn. Gabriel Garcia, Organista de Cassà de la Selva.

No cal dir com ho celebrem.

Edicions litúrgiques.—S'ha posat a la venda el quadern de publicació de les festes i altres avisos parro-

quials que s'han de fer a corn d'altar en les parròquies d'aquest bisbat. Ha estat acomodat al Ritual Romà, amb les particularitats de la província Tarragonina i la diòcesi. També està en vies de confecció un Ritual abreujat i còmode de portar, per a l'administració de certs sagraments, pregaries litúrgiques funeraries i algunes benediccions més corrents.

Donatius a un temple.—A Banyoles, una família piadosa ha fet ofrena d'una bonica i valuosa imatge de la Verge dels Desemparats a l'Església de l'Asil; també ha estat acuradament decorat l'altar.

Acció Catòlica

Exposició de Premsa Catòlica.—Aquesta magna exposició s'està ja preparant a la Ciutat del Vaticà.

Es desig del nostre Bisbe de portar-hi una nodrida col·lecció de la Premsa catòlica diocesana.

Amb aquesta finalitat s'han cursat ja les ordres consegüents per a preparar i recollir les col·leccions.

Nou dirigent.—Per l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Sr. Bisbe de la Diòcesi ha estat nomenat Vice-Consiliari de la Junta Diocesana d'Acció Catòlica, Mn. Llambert Font. La nostra cordial enhorabona,

Concurs de pessebres.—En la vetllada celebrada el dia de Cap d'Any en l'Església de S. Pere es llegí el veredict del IV concurs de pessebres que organitza la Catequística de la Parròquia de Sant Feliu.

Foren premiats: Ernest Dalmau i Francesc Vila, pel grup avantguardista i del Catecisme els nens: Francesc Gàzquez, Josep Tor, Pere Tarrades i les nenes: Agna Guinart, Paquita Bosch i Isabel Camps.

El Cardenal Gumà a Girona

Dimarts amb l'expres del migdia arribà a Girona procedent de Roma el Cardenal Arquebisbe de Toledo i Primat d'Espanya Excm. Dr. Isidre Gumà. A l'estació l'esperaven el nostre estimat Sr. Bisbe Dr. Cartaña, el Vicari General Dr. Canadell, el Conceller-Secretari Dr. Costa, el Degà Dr. Naranjo i altres personalitats. En auto es dirigiren al Palau Episcopal on a l'hora de dinar s'hi congregaren alguns capitulars i dirigents de les diverses branques d'Acció Catòlica per acompanyar en la taula a l'Excm. Cardenal i al Sr. Bisbe.

A la tarda el Cardenal Gumà va rebre la visita de l'alcalde de la ciutat i d'altres autoritats, de corporacions eclesiàstiques, congregacions i associacions religioses, una nodrida representació de les diferents branques d'Acció Catòlica la Junta Directiva d'Acció Popular Catalana i de moltes altres personalitats que no recordem.

L'endemà dimecres amb el mateix exprés que el dia abans hauria arribat, el Cardenal continuà el seu viatge cap a Barcelona, Madrid i Toledo.

Acudiren a l'estació ultra el Sr. Bisbe i l'alcalde Sr. Tomàs, nodrides representacions de la clerecia

i de l'A. C. que feren objecte al Cardenal d'un afalagador comiat.

* * *

Ens plau de cloure aquesta breu ressenya de l'estada del Cardenal Gumà a Girona amb el més reverent homenatge de submissió i afecte a aquest príncep de l'Església i membre destecat per molts conceptes, de l'episcopat espanyol. Que li hagi estat ben plaent el sojorn a la ciutat de Sant Narcís. Nosaltres sempre recordarem amb joia l'honor que ha fet a Girona de voler ésser el seu hoste en retornar de la ciutat del Vaticà a rebre de mans del Sant Pare la investidura i el capell cardenalici.

D'administració

TERRES GIRONINES: Suscripció en l'Administració, Progrès, 8 - 2.º

Pra. — GIRONA

Venta i suscripció a Girona:
Llibreria Escolar, Plaça de l'Oli, 1
Llibreria Franquet, C. Argenteria,

Butlletí de subscripció

El Senyor
veí de domiciliat al carrer
núm. es soscriu al setmanari «Terres Gi-
ronines» per any
..... de de 1935

(Signatura)

Forma de pagament
Preu de subscripció:

Any 10 pessetes
Mig 5 «

AGENCIA GOMEZ

Ciudadans, 3.
GIRONA

Representació d'Ajuntaments—Assessoria de Societats Mercantils, Industrials i parti-
culars—Utilitats—Classes Passives Impost de transports i timbre—Mines Passaports—
Llicències—Registre d'automòbils i títols de conductor—Quotes militars
Representants a MADRID i BARCELONA

Telèfon, 85.
Apatat, 19

ASSEGURANCES: Vida, Focs i robo «AURORA»
Agència a Figueres: Caamaño, 19

L'actuació esquerrana en el camp català

Inèpcia, destrucció de riqueses, lluita civil

Eleccions el 16 de febrer. La campanya electoral està a punt d'emprendre's. La demagògia esquerrana s'empararà altra vegada de les nostres contrades agrícoles, agitant la ruralia amb promeses utòpiques impracticables i afalagant els instints primaris de la massa gregària, procurant atreure's els camperols amb el miratge de veure rediviva la maulurada llei de Contractes de Conreu; aprovada pel Parlament català i anul·lada després pel Tribunal de Garanties.

Creiem que la pagesia catalana no es deixarà enlluernar altra volta amb el reclam d'aquells que han aixecat bandera de reivindicacions agràries com alçaprem per a conquerir posicions polítiques que els permetés escaçar llocs on mai no somiaren d'arribar. La història política dels darrers anys prova abastament que totes les campanyes demagògiques al camp s'han fet sempre en vistes a captar una clientela política segura. La prova està que en els tractats de comerç que elles signaren perjudicaren greument els interessos dels agricultors: que per afavorir la baixa del preu de la farina a les grans ciutats permeteren importacions de blat que arruinaren els bladers espanyols; que en la discussió de les lleis d'arranjaments i de la contrareforma agrària estigueren sempre absents del Parlament.

En 1932, per demostrar que la República atenia els clams dels camperols s'aprovà la Reforma Agrària, saludada amb tota mena de ditirambes per l'Esquerra, que aconseguí que també es pogués aplicar a Catalunya i que hom feu creure que representava la redempció dels terrassans espanyols. El desengany vingué dins la mateixa dominació esquerrana i socialista. L'Institut de Reforma Agrària que havia d'aplicar-la fou un planter de funcionaris esplèndidament retribuïts. El que havia d'ésser redempció es convertí en esclavatge, perquè lligava el camperol a la terra sense donar-n'hi la propietat i subs-

tituint l'amo per l'Estat. El camperol podia trobar moltes vegades propietaris que abusessin d'ell, però la perspectiva de que l'únic propietari fos l'Estat a través dels funcionaris de l'Institut de Reforma Agrària que podia desposseir-los amb pretextes legals, però amb raons de caràcter polític, les coaccions a que donava lloc i la manca d'interès dels camperols assentats per una terra que mai no seria seva, portà el descrèdit més absolut a la Reforma Agrària, que nasqué morta i sense possibilitat d'aplicació pel volum i magnitud que s'hi donà.

La Contrareforma Agrària aprovada pel Parlament l'any passat, i de la qual parlarem en un altre article, fou discutida sense intervenció de les esquerres, les quals, vist el rotund fracàs de la seva obra, s'entusosodien en proclamar que s'havia de aplicar quan elles mateixes no foren capaces de fer-ho. Quan fou l'hora de fer una obra sòlida i duradora, obra de compromís i de transacció, les esquerres es negaren a col·laborar-hi. La política de sempre; exaltar les passions i posar en el cor dels homes les més grans cobejances i esperances més irrealitzables, per provocar un estat d'apassionament i d'odi on puguin pescar els vividors de la política.

Vingué el tractat Comercial amb França negociat pel Govern Azaña. Ha estat el Tractat més catastròfic per l'agricultura espanyola, que permeté a França elevar en 400 per cent els drets de duana sobre alguns productes agrícoles, que admetia la possibilitat d'importar blat francès, que tamé la frontera francesa de fruites seques i verdures i en fi, que feu disminuir vertiginosament el superàvit de la vostra balança comercial en 250 milions de francs.

El problema blader que tan pavoroses perspectives ofereix a la producció espanyola, amb el sobrant impossible de consumir, ni d'exportar i que transtorna el mercat i l'economia espanyola, si bé ha presentat

el seu caràcter més agut l'any 1935, no ha estat més que una conseqüència de la política bladera del Govern Azaña i del seu Ministre d'Agricultura senyor Marcel·lí Domingo, el qual, com restà palesament demostrat en el debat sobre les importacions de blat autoritzades per ell, no solament produí una pèrdua de 30 milions al Tresor per la rebaixa de l'Arancel, sino que inundà de blat el mercat espanyol, produint un sobrant que ve arrossegant-se un any i altre, arruinant als productors que no poden treure el blat dels seus graners, perquè no hi ha qui el compri a un preu remunerador.

L'Esquerra Catalana per respondre a les queixes i pressions de la massa camperola que els donà els seus sufragis per a que possessin en pràctica les seves prediques, votà en el Parlament de Catalunya la cèlebre llei de Contractes de Conreu. Aquesta llei afavoria evidentment a l'arrendatari, oferia, però, dos gran inconvenients que anul·laven la seva eficàcia i perjudicaven als que pretenia afavorir. Aquests inconvenients foren previstos i advertits endebades, car a l'Esquerra sols li interessava la seva posició demagògica com a plataforma per conservar la clientela política:

El primer inconvenient era la lluita civil desfermada en el camp català i portada a uns extrems de primitivisme africà, precisament ací que havíem disfrutat de moltes centúries de pau en el camp, desde la guerra dels remences. Aquesta lluita en que la passió dels homes de la terra era posada al roig blanc, hauria estat la ruina de Catalunya, perquè els usúpadors legals de les terres no n'haurien disfrutat d'elles amb tranquil·litat, doncs no era probable que els propietaris objecte de expoliacions, les haguessin acceptat sense protesta, acudint a qualsevol terreny. L'assemblea de l'Institut de S. Isidre de Madrid és una prova de l'esperit de lluita que animava els propietaris. Una llei l'aplicació de la qual pro-

dueix aquests estralls no aconsegueix el fi d'ésser ordenada al bé comú, es una mala llei.

El segon inconvenient fou que els mateixos que aprovaven la llei sabien sobradament, i els constava, que no seria acceptada pel Tribunal de Garanties, i com previen la lluita que esdevindria, creien que amb això apareixien als ulls dels arrendataris com ardis defensors de llurdret, fins per damunt de la legalitat, i que s'arrelaven tant, que consagrava llur definitiu domini en les comarques agrícoles de Catalunya.

Tot plegat, però, ha estat un engany tràgic, que desembocà en la nit trista del 6 d'octubre, jugant-se en una farsa gotesca, no solament el prestigi, sinó també la il·lusió esperançada de tant terrassans que sense mirar la justícia, o injustícia de les seves aspiracions, s'entragaren alegres i incautament als qui han escampat per arreu l'odi i la destrucció per encimballar-se. Ara, el descens de les masses camperoles, els fa girar els ulls envers una política de realitats que, tornant als camps la pau perduda, estableixi l'harmonia dels dos estaments distanciats i fonamenti entre elles relacions de justícia i germanor.

Aquest és el balanç de l'obra esquerrana al camp espanyol. Si per les obres és coneix els autors, només cal obrir els ulls i veure els resultats.

Ara tornaran els cants de sirena entonant la mateixa cantarella; són els mateixos de sempre que quan governen arruïnen el país i encenen la guerra civil i quan no governen obstaculitzen tota obra de bon govern: foragitant-los: ! necessiten els vostres vots per corre un altra aventura d'octubre.

IMPRESA

Joaquim Ginès